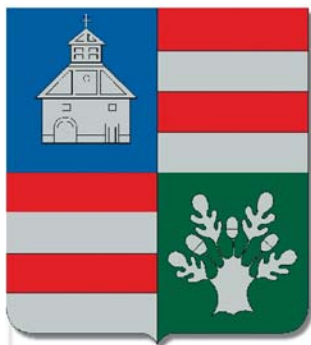

ZÁMORI

INGYENES

HÍREK

PUSZTAZÁMOR
KÖZÉLETI FÓRUMA

XIV. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

2009. JÚNIUS

Három falu nyeregbe pattant

(10–11. o.)

A tartalomból

Hőseinkre emlékeztünk
(4. old.)

Testvériskolai látogatás
(10–11. old.)

A boszi, a sárkány
és a 200 vitéz
(13. old.)

Hőseinkre emlékeztünk

(Képes beszámolóink a 4–5. oldalon)

Tartalom

Jubileumi Falunap	3
Hőseinkre emlékeztünk	4–5
Hőseink	5
Jó hangulatú gyermeknap Pusztazámoren	6
Húsvéti játszóház	7
Húsvétolás Hollókőn	7
Három falu nyeregbe pattant	8–9
Testvériskolai látogatás	10–11
Anyák napi ünnepség az iskolában	11
A helyi pénzről – még egyszer	12
A boszi, a sárkány és a 200 vitéz	13
Összefogás a patakpart megtisztításáért	13
Nyelvünk világcsofa	14

Jubileumi Falunap

2009. június 27.

Főzőverseny
Futballmérkőzések
Borverseny
Sakkverseny
Légvár
Mászófal
Arcfestés
Hennafestés
Kézműves foglalkozás, barkácsolás
Ölelőház
Tűzoltó bemutató
Ebéd
Kocsikázás, pónilovaglás
Nótázzunk együtt – cigányzene
Iskolások, óvodások műsora
Hip-hop bemutató
Néptáncosok bemutatója
Utcabál
Tűzijáték
Gobelinkiállítás
Helytörténeti kiállítás
Helyi amatőr művészek kiállítása
Vattacukor, édességstand, kürtőskalács
Büfé – Miska presszó
Kolbászsütő

A főző-, sakk- és borversenyre előzetes jelentkezés Kiss Ágnesnél a könyvtárban, hétfőtől péntekig 15-től 20 óráig, vagy a (70)311-7530 telefonszámon.

A focibajnokságra jelentkezés Oláh Gábornál a (70)250-9168-as telefonszámon.

Mindenkit szeretettel várnak a rendezők!

ZÁMORI HÍREK. Pusztazámor község közeleti, információs lapja. **MEGJELENIK** minden páros hónap 2. hetében. **LAPZÁRTA:** megjelenés előtt két héttel. **HELYI SZERKESZTŐ:** Kiss Ágnes művelődésszervező (Pusztazámori Tagiskola, könyvtár; tel: 06 70 311-7530). **ÖNKORMÁNYZATI ÖSSZEKÖTŐ:** Hilbertné Tóth Henriett (e-mail: titkarag@pusztazamor.hu; tel.: 06 23 347-421). **KIADJA** Pusztazámor Község Önkormányzata megbízása alapján a Kornétás Kiadó és Kereskedelmi Kft. 1138 Budapest, Népfürdő u. 15/D; telefon/fax: 06 1 239-0146; e-mail: titkarsag@kornetas.hu. **A KIADÁSÉRT FELEL:** Pusztay Sándor ügyvezető igazgató. **KIADÓI SZERKESZTŐ:** Kiss Zoltán. **TÖRDELŐSZERKESZTŐ:** Árvai István. **SZERKESZTŐSÉGI TITKÁR, HIRDETÉSFELVÉTEL:** Lukács Györgyi • **NYOMDAI MUNKÁK:** Reprográf Nyomdaipari Kft. • **FELELŐS VEZETŐ:** Nyitrai Zoltán ügyvezető igazgató • **SZERKESZTŐSÉG:** 1138 Budapest, Népfürdő u. 15/A Telefon/fax: 239-0146, e-mail: kornetas@chello.hu • A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött írásokat és olvasói leveleket stilizálja, illetve az eredeti mondanivaló meghagyásával rövidítse. A hirdetésfelvételi lehetőségről érdeklődjön a titkarsag@kornetas.hu e-mail címen.

Hőseinkre emlékeztünk

A honvédelem, illetve a hősök napja alkalmából május 23-án, szombaton 11 órakor katonai tiszteletadással egybekötött megemlékezést és térvató ünnepséget rendezett Pusztazámor Község Önkormányzata és a Pusztazámor Községért Közalapítvány az Egészségház mögötti téren, mely azóta a Hősök tere nevet viseli.

A Himnusz elhangzása után Pátrovics Benedek, Pusztazámor polgármestere köszöntötte az ünnepélyes térvatóra érkezett vendégeket, a község lakóit, majd Kralovánszky Kristóf, a Pusztazámor Községért Közalapítvány kuratóriumának elnöke szolt arról, miért is nagy fontosságú, hogy egy közösség méltón ápolja hősei emlékét.

Köszöntötte az ünnepség résztvevőit Palásti Ferenc dandártábornok, a köztársasági elnök szárnysegéde, a Köztársasági Elnöki Hivatal főosztályvezetője. Az ünnepi beszédet mondó dr. Csikány Tamás alezredes, hadtörténész, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem tanszékvezetője első és második világháborús példákkal bizonyította, hogy a harcokban résztvevő katonák becsülettel teljesítették feladatukat, tették, amit elvárt tőlük a haza, és ha kellett, esküjük értelmében az életüket is feláldozták.

Ezt követően Pátrovics Benedek és Kralovánszky Kristóf leleplezte az Egészségház falán elhelyezett emléktáblát, amelyen az alábbi szöveg olvasható: „E tér 2009. május 21-ével a Hősök tere nevet viseli, mindazon pusztazámori lakosok emlékére, akik a háborúkban életüket adták hazájukért. Megilleti őket, hogy a le nem rótt hála néma tudatával tekintsünk feléjük, akik habozás és kétség nélkül álltak sorba a Nemzet életéért, a Nemzet jövőjéért.”

Ezt követően az önkormányzat, a helyi politikai és civil szervezetek képviselői, az emlékműveken feltüntetett hősök rokonai, hozzátartozói, valamint Pusztazámor idősebb és ifjú lakosai helyeztek el koszorút, virágot az első és a második világháborús hősök emlékművének talapzatán.

A rendezvény a katonai díszalegység tisztelgő díszmenetével zárult.

Hőseink

Mivel az elmúlt évtizedekben elhanyagoltuk hőseink emlékét, ezért tiszteletükre, emlékükre és mindnyájunk épülésére e gyönyörű pár sorral figyelmeztessünk mindenkit a haza fontosságára és egyben az iránta való felelősségünkre is.

K. T.

Horváth Sándor

A haza

Mert a haza nem eladó.
Ezüst pénzre sem váltható.
Mert a haza lelked része,
Határait beléd véste
Ezer éve,
Ezer éve a hit.

Mert a haza kereszted is.
Betlehemi csillagod is.
Hiába tiporták hadak él,
Hiába tiporták hadak él.
Mert a haza
Mert a haza
Te magad vagy.

Mert a haza minden,
Kínokkal születő mozdulat,
Mit rejt és nem felejt az agy.
A haza te magad vagy.

Jó hangulatú gyermeknap Pusztazámoron

Májusban nemcsak a gyerekek ünneplik meg anyukájukat, hanem a felnőttek is megünneplik a gyerekeket, mert ebben a hónapban van egy nap, amely a világ valamennyi gyermekének ünnepnapja. Úgy hívják: gyermeknap. Magyarországon minden év május utolsó vasárnapján ünnepeljük.

Ezt a napot községünkben is minden évben megtartjuk. Várjuk a gyerekeket egy vidám, szórakoztató ünnepségre. Az idén sem volt másként. Az iskola pedagógusai játékos vetélkedőkre hívták a gyerekeket, a Tarka- Bárka Nagycsaládos Egyesület kézműves foglalkozással kedveskedett, Hilbertné Tóth Henrietta arcfestésre várta őket. Dalos Márta zenevi-foglalkozást tartott részükre, és persze a táncházról sem feledkezzünk meg, ahol a gyerekek megválasztották a Pütkösdí királynőt. A szülők több száz palacsintát készítettek a gyerekeknek. Volt még jégkrémvadász, sok kacagás és móka, ami emlékeztetett erre a napra. Köszönjük mindazoknak az áldozatos munkáját, akik ezen a rendezvényen részt vállaltak.

Mindezt a Pusztazámor Községért Közalapítvány fedezte. Nem elég ismételnünk, hogy mennyire hálásak vagyunk a támogatásért, hiszen e nélkül egyetlen színvonalas rendezvény sem jöhetne létre Pusztazámoron.

K. Á.

Húsvéti játszóház

Állatsimogatóval és ügyességi játékokkal kezdődött a húsvéti játszóház. A gyerekek kiscsibéket, kiskecskéket, báránykákat és nyuszikat simogathattak, amely nagy élmény és öröm volt számukra.

Stankovics Aranka érdekes ügyességi, játékos versenyeket szervezett. A legérdekesebb és legtöbb jelentkezőt vonzó versenynek a tojásgurítás bizonyult. A kellemesen elfáradt gyerekeket kézműveskedés, barkácsolás várta a tornateremben a Tarka-Bárka Nagycsaládos Egyesület jóvoltából. Szép asztaldíszeket, hímes tojásokat és még sok érdekeset készíthettek az érdeklődők Csuta Gabriellával, Solymosi Orsolyával és Rózsavölgyi Erikával. Dalos Márta zeneovival szórakoztatta a gyerekeket.

Színvonalas, élményekben gazdag délelőttöt tölthettek el az idelátogatók. Mindehhez az anyagiakat a Pusztazámor Közséért Közalapítvány biztosította, melyért köszönetünket fejezzük ki itt, az újság hasábjain keresztül is.

Húsvétolás Hollókőn

Pusztazámoriak egy csoportjával Hollókőre látogattunk az idei Húsvéti fesztiválra. Határtalan élménnyel és szórakozással telt az egész nap. Néptáncosok, népzene, a népszokások felelevenítése és még sok más program kápráztatta el a jelenlevőket. Feledhetetlen kirándulásban volt részük az idelátogatóknak.

K. Á.

Három falu

Az
idén Tárnok volt
a házigazdája a „Három falu két
keréken” elnevezésű, immáron hatéves
hagyománnyal bíró sportrendezvénynek.
A május 30-i program célja a települések közötti
civil összefogás bemutatása, a sport,
az egészséges életmód népszerűsítése. Az egész
napos kerékpártúra Tárnokon startolt, Sós-kút
és Pusztazámor érintésével tértek vissza a kerekezők
Tárnokra. Mindhárom helyszínen különböző
programok és frissítővel, pogácsával terített
asztalok várták a résztvevőket, fiatalokat
és idősebbeket egyaránt. Nyeregbe szálltak
a polgármesterek, és biciklire ült
a térség országgyűlési
képviselője is.

lu nyeregbe pattant

HÁROM FALU KÉT KERÉKEN
 Tárnok-Sóskút-Pusztazámor kerékpártúra
 2009. május 30. szombat
 Menet Trend:

09:00 Gyülekezés Tárnokon (Tárnokiaknak)
 09:30 Indulás Tárnokról
 10:00 Érkezés Sóskútra
 10:30 Indulás Sóskútról
 11:00 Érkezés Pusztazámorra
 11:30 Indulás Pusztazámorról
 12:30 Érkezés Tárnokra

Tárnoki Programok:
 Ovis és iskolás aszfaltrajzversenyek
 Kerékpáros ügyességi és kresz vetélkedők
 Kézműves foglalkozások
 Hagyományörző játékok
 HIP-HIP Táncakadémia bemutatója
 BringAmbulancia
 Ingyenes ugrálóvár

Mindenki vendégünk egy tál finom gulyásra!
 A rendezvény fővédnöke:
Schmitt Pál, a MOB elnöke

INFOVONAL:
 06 (20) 571 9993

Szervezők:
 Bonta-Kör Egyesület (Tárnok)
 Tárnok Nagyközség Önkormányzata
 Sóskút 2000 Társaság, Zámori Kör

Egyesületeink támogatják a Pesti Megyét, Sopront és Kiskun-Egyesületet

Fotó: Zoltán Tóth, Zoltán Tóth, Zoltán Tóth

Testvériskolai látogatás

2006 őszén vettük fel a kapcsolatot az erdélyi Marosvécs település általános iskolájával. Az első két alkalommal a tantestület tagjai keresték fel egymást. A sok mindenben hasonló adottságok és a kölcsönös szimpátia nyomán testvériskolai megállapodás született intézményeink között. Ennek értelmében minden áprilisban találkoznak az iskola növendékei és nevelői: páros években Marosvécsen, páratlan esztendőben Pusztazámoron.

Idén elsőként Pusztazámorra érkezett a gyermekekkel kibővített delegáció. Nagy örömmel és nem kis izgalommal fogadtuk a vendégeket. Igyekeztünk bemutatni iskolánkat, lakóhelyünket. Jártunk a budai Várban és az Állatkertben. A búcsúestén pedig a vendégek igen színvonalas népi játékát nézhettük meg, amely az egykori fonót elevenítette fel.

Tizennégy család jóvoltából házaknál szállásoltuk el a gyermekeket. Sajnos manapság nem tekinthető általános dolognak, hogy bizalommal forduljunk idegenek felé, még akkor sem, ha gyerekekről van szó. Örömmel mondhatjuk, hogy mégis sikerült 19 gyermeknek otthont találni néhány napra. A szálláson és az étkezésein kívül szeretetet, törődést, kedvességet kaptak vendéglátóiktól. Nem egy helyen külön programot is szerveztek számukra. Az idő rövidsége ellenére sok-sok élménnyel utaztak haza. A gyerekektől mindig lehet és érdemes tanulni. Ebben az esetben az őszinte kíváncsiságot, nyílt érdeklődést, az előítéletmentes közeledést. Az életkorbeli különbség és a körülményeik közti különbözőség ellenére igen hamar szót értek egymással. Reméljük, hogy a kedvező tapasztalatok nyomán a későbbiekben tovább mélyülhet ez a friss barátság.

A résztvevők és a magam nevében is köszönetet mondok Buzora Gáboréknak, Gáspár Pál Szilveszteréknak, Kenéz

Enikőéknek, Kovács Gyuláéknak, Meggyes Ágneséknak, Páli Annáéknak, Rózsavölgyi Erikáéknak, Stankovics Arankáéknak, Toldi Tiboréknak, a sóskúti Deme, Juhász, Kállai, Károlyi és Keresztes családnak. Nemes gesztusukkal gyermekeik és mások számára is jó példával jártak elől.

A látogatás lebonyolításában további segítőink voltak: Pusztazámor Község Önkormányzata, Pusztazámor Községért Közalapítvány, Gyermekmosoly Alapítvány, UTILIS Kft., Andreetti Károly Általános Iskola vezetősége, a Művészeti Iskola növendékei, dr. Fekete Zsuzsa helytörténész, Tarján Barna mardász, Bánó Rita idegenvezető.

M. I.

Anyák napi ünnepség az iskolában

A sokféle családi, iskolai ünnep közül az anyák napja áll a legközelebb a kisgyermeknek lelkületéhez. Ezt tudják leginkább átélni, hisz a szeretet köldökzsinórja még szorosan kapcsolja őket a számukra legfontosabb lényhez, az édesanyához.

Hagyományainkhoz híven, minden május elején ünnepi műsorral köszöntjük az édesanyákat, nagymamákat. Most is a művészeteket hívtuk segítségül a gyermeki érzelmek tolmácsolására. Végül a kicsik saját készítésű ajándékkal kedveskedtek szeretteiknek. A műsort Garainé Kiss Gabriella állí-

totta össze és tanította be a kollégák segítségével. Az Andreetti Károly Művészeti Iskola tanárai, Lepsényiné Balogh Beáta és Mohácsi Lőrincz Hortenzia a zenés, táncos produkciókra készítették fel tanulóinkat.

Mészáros Ildikó
tagiskola-vezető, igazgatóhelyettes

A helyi pénzről - még egyszer

A felhívás, melyben meghívtuk a tisztelt pusztazámore lakosokat egy beszélgetésre, sajnos kevesekhez jutott el. A májusi találkozásra hat vendég jött el, köztük egyetlen önkormányzati képviselő. Jó hangulatú, ötletfelvető, kérdésfeltevő beszélgetésünk azzal a következtetéssel zárult, hogy másképp kell megpróbálni. Talán rosszul fogalmaztunk, idegen, újszerű, idealisztikus elképzelésnek látszódtok felvetésünk.

De miért újszerű? Pusztazámore – közösség – közösség vagy köz(ömbös)ség? Az elmúlt évtizedekben (nem egészséges) verseny alakult ki ember és ember között. Egy olyan verseny, mely nem az épülésünket szolgálja, hanem az egymástól való elidegenedést. Nem tudásunkat, képességeinket versenyeztetjük – mint mondjuk az Olimpián vagy egy vetélkedőn, ami edz testet-lelket és emellett jó hangulatú időtöltés –, hanem vagyonunkat, szerzett vagyontárgyainkkal reprezentáljuk, hogy „kik is vagyunk”. S ha alulmaradunk, az rossz érzést, irigységet, intrikákat szül; s hogy mégse érezzünk oly nagynak a kudarcot, örülünk ha másnak még nehezebb, s eszünkbe sem jut segíteni a másikat. Magunk pedig tovább küzdve a versenyben még többet dolgozunk (vannak akik a törvénytelen módszerektől sem riadnak vissza) elhanyagolva családunkat, szeretteinket, hogy aztán megkönnyebbülten kerekedjünk felül az aktuális vetélytársakon (kolléga, rokon, szomszéd, osztálytárs...). Közben nem vesszük észre sem mások, sem saját problémáinkat, pláne nem annak előjeleit. S ha hirtelen gond szakad a nyakunkba, egyszer csak azt tapasztaljuk, hogy nincs kihez fordulni. Vannak – sajnos kevesen – akik nem

így „működnek”; őket általában furcsálljuk, nem értjük meg – míg nincs baj.

A „helyi pénz” nem egy kézzel fogható papír vagy fémdarab. Bankja találoan a „Szívességbank”. Nem fiktív számokkal telerótt papírok cserélnek gazdát, hanem valós értékek – amit mostanság a számokkal telerótt papírokkal szerzünk meg magunknak, legyen az tárgy, szolgáltatás, élelem.

De hogyan is jött létre a pénz? A csereskereskedelem idején nem létezett. Aztán ahogy egyre nagyobb távlatok nyíltak meg az ember előtt, megjelent annak igénye, hogy nagy távolságból beszerezhető dolgokért ne kelljen hatalmas rakományt szállítani; hogy legyen mit adni cserébe. Ráadásul nem is mindig volt egyértelmű, mi az amit elfogadnak az áhított áruért cserébe. Ekkor jött létre a pénz. De nem a mai „olcsó”, nyomtatott pénz! Aranyból, ezüsből készült értékálló érmék cseréltek gazdát, melyek gyakorlatilag szabadon használhatók voltak, hiszen értékét az arany tisztasága és súlya határozta meg. A mai pénz ellenben elszakadhat, elázhat, elég lehet, a világ különféle országaiban más-más értéke van. Esetleges. Nem beszélve az úgynevezett csekkokről, melyek gyakorlatilag nem mások, mint ígérvények, hogy valahol majd adnak érte pénzt – a csekket elfogadó meg természetesen bízik benne, hogy van fedezet a papírdarab mögött. Esetleg utánanéző. De ez is fiktív, a bankok sem valós pénzzel dolgoznak.

A „Szívességbank” pusztán visszanyarodik a történelem kezdetéhez. S léven kis közösségről szó, ha működik az információ, az igényeink nagy része településen belül kielégíthető, tényleg nem

kell utazni érte, s vinni – az egyszerűség kedvéért – a pénzt. Élelmiszert sokan termelnek. Sokunknak van hasznos szakma és hasznos tudás a birtokunkban, melyről a többiek talán nem is tudnak. Mert nincs időnk eleget beszélgetni, sokat megyünk messzire – dolgozni és szerezni. Holott többet dolgozhatnánk helyben, ahogy sok mindenért nem kellene feleslegesen utaznunk.

Mindez pedig annak, aki munkanélküliséggel küzd, segítség lehet, akinek pedig jelenleg van állása, alkalom arra, hogy segítsen – pusztán azzal, hogy itt vásárol, itt dolgoztat. Ha van pénze pénzért, ha nincs szívességért. A szisztéma egyfajta biztonságot is jelent: átmeneti vagy akár tartós pénzügyi válság esetén is működhet az életünk a megszokott minőségben, bizonyos tekintetben pedig jobban.

Nem ördögösség ez, alig 50 éve még evidencia volt a falvakban. Megszűnt, mert felső érdekeket sértett. Hát elhittették velünk, hogy van jobb. Elhittünk. Most egyre többen panaszkodunk, ki nyíltan, ki titokban – mert a látszat az fontos! És nem vesszük észre a megoldást, mely ott hever előttünk kipróbáltan, működőképesen. Csak le kellene porolni kicsit, átértelmezni az adott körülmények közé.

Hát nagyjából erről akartunk beszélgetni. Könnyebb lenne önkormányzati segítséggel, de civil kezdeményezésként is működik. Ha bárki úgy érzi, érdekli az ötlet, szívesen részt venne egy ilyen köz(ös)ségben, kérem jelezze! Levélben a hometherapy@freemail.hu címen, vagy telefonon a (70)941-8714-es számon.

Orosházi Erzsébet

Helyi hírek,
információk,
közlemények,
felhívások
www.pusztazamor.hu

www.dko.hu

Hírek,
információk
társaságunkról

A boszi, a sárkány és a 200 vitéz

A Tarka-Bárka Pusztazátori Nagycsaládosok Egyesülete május 16-án részt vett a Nagycsaládosok Országos Egyesülete által szervezett családi napon, ahol a mi nagycsaládosaink MESESÁTRAT állítottak, és várták az ország minden pontjából érkező csemetéket.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Tarka-Bárka nevű meseország (tudjátok, Pusztazátori harmadik sarkában!).

Ennek az országnak a kapuját egy szörnyű-morgó, 7 fejjel lángot okádó sárkány őrizte. Nem is mert azon a kapun senki emberfia által menni, hiába ígérte az öreg király a fele királyságát és koronáját annak, aki legyőzi a fenevadat. Míg nem egyszer, egy szombati napon, május havának idusán, a margitszigeti NOE (Nagycsaládosok Országos Egyesülete) forgatagában megtörtént a csoda.

Először csak egy tökmagnyi vitéz állott meg az ország kapujánál, s felkapva egy

ágyúgolyót – puff!!! – fültövön vágta a sárkányt, majd sorra jöttek (úgy 200-an) a lovagok, mind lecsapott még egy fejet, vagy egy felet. Tódultak be az országba, hogy majd szétdőlt a fala; mind a koronát szeretne volna elnyerni. A kapuőr Laci vitéz nem győzte útba igazítani a szerencsét próbálókat, akik akkora zajt csaptak, hogy felverték 100 éves álmából a gonosz boszorkányt. A banya azon melegében felpattant rozoga seprűjére, és az útjába eső lovagokat mind-mind állattá változtatta. Volt nagy tolongás: kutyák, macskák, egerek, farkasok, oroszlanok, medvék szaladtak a palota felé a sűrű rengetegen át.

Már éppen elmúlt a boszorkány átka, s a vitézek újra emberi alakot öltöttek, amikor az erdő legvénebb fája mögül a mogorva varázsló penderült elő, aki ki nem állhatta a tömeget. Meg is próbált minden arra járó kővé változtatni. Itt bizony csak a varázskő segíthetett, mely megvédte gazdáját a rontástól. A 200 vitéz varázslatosabbnál-varázslatosabb követ készített, így végül elérték a várat, ahol Dani király már várta őket. S mivel mindannyian kiállták a 3 próbát, minden lovag pompás koronával, zsebében varázskövel, állatbőrrel és arcán elégedett mosollyal távozott.

Tarka-Bárka ország királya azóta is egyedül sóhaj-

tozik kongó tróntermében, s unatkozik a vitézek páncélsörgetése és vidám nevetése nélkül. El is küldte már követét a legközelebbi 7-fejű sárkányhoz, azzal a tiszteletteljes kéréssel, hogy ugyan szíveskedjék már az országa kapujához költözni, hogy újra meghirdethesse a 3 próbát a vállalkozó kedvű lovagoknak. Kítűzte a dátumot is: 2009. június 27., szombat. A kapura pedig kiszögeeltette a következő felhívást: Kedves vitézek! Gyertek, s járjatok szerencsével Tarka-Bárka meseországban!

A krónikás ezúton KÖSZÖNI Laci vitéznek, Orsi boszorkánynak, Enikő varázslónak, Dani királynak, Bogikának, Melindának, Erikának, Krisztinának és minden segítőknek, hogy együtt megteremtették Tarka-Bárka meseországot!

Brindzik Marianna

Összefogás a patakpart megtisztításáért

Május 9-én a Tarka-Bárka Nagycsaládosok Egyesülete felhívására gyülekeztünk Pusztazátori gyöngyszeme, a patak környékén évek óta összegyűlt szemét eltakarítására. Kezdetben maroknyi csapat állt össze, amit némi elkeseredéssel vettünk tudomásul, de a délelőtti folyamán sok jó érzésű falubeli csatlakozott az akciókhoz.

Munkánknak köszönhetően két konténer telt meg roskadáig hulladékkal. A résztvevők aktívan dolgoztak; volt aki a legkisebbekre felügyelt, vagy rajzolással, társasjátékkal foglalkoztatták a kicsiket, amíg a szüleik tevékenykedtek. Mások irányították a nyüzsgő gyermekereget a sokszor veszélyesnek tűnő – ám a fiatalok számára izgalmas helyeken megbúvó – szeméthyegyek felszámolásában.

Gondos édesanyák kávéval kínálták a felnőtteket, ropogtatni valóval a gyermekeket. Közben rotyogott az üstben a finom ebéd. Kajzer Antal ízletes pörköltjét a Krajcsovics család meghívására a kastély hangulatos, árnyas teraszán költöttük el. Ebéd után új erőre kapva sokan folytatták még a szemétyűjtést.

Sajnos, maradt tennivaló a következő akcióra is, ahova várjuk azokat is, akik most nem jöttek el. Addig is övjük, védjük környezetünket, hiszen mi itt és így érezzük igazán jól magunkat!

Köszönjük a tárgyi feltételek biztosítását a Pusztazátori Községért Közalapítványnak.

Tarka Bárka

Nagycsaládosok Egyesülete

Nyelvünk világcsoda

„Az a nyelv egy nemzetnek, ami a napfény az eleven világnak.” (Kisfaludy Sándor)

Sorozatunk következő részének írásakor örömmel tölt el, hogy egyre többen mondják a zámoriak közül: szívesen olvassák cikkeimet és érdeklődéssel várják a folytatást, mivel új ismereteket is tartalmaznak. Emlékeztetek a márciusi ifjak által 1848. március 15-én a tömlöcből kiszabadított *Tancsics Mihály*ra, akit a Habsburgok *Legrégibb nyelv a magyar* című tanulmányaért vetettek börtönbe. E könyv címlapja sajnálatos módon, helyszűke miatt nem fért bele a Zámori Hírek legutóbbi számába. Most – rövidebbre fogva cikkemet – igyekszünk pótolni.

Nos, a külföldi tudósok, kutatók bátran hirdethetik nézeteiket a magyar nyelvről, csak a magyarok nem.

Az emberi szó, az emberi nyelv, maga a csoda. Talán nem is emberi találmány a nyelv, hanem Istentől kapott nagy ajándék. Az ószövetségi Sirák fia könyvében olvasható: „az ember értékét a beszéd szabja meg ... az ember szavai szerint ítélik meg” (Sir.27,6). Minden nyelvben az élet átélésének egy bizonyos módja fejeződik ki, ezért az egyes emberek és népek gondolkodásmódját, tudáskincsét, nemzetadatát anyanyelvük ismerete nélkül sohasem érthetjük meg tökéletesen. Magyar nyelvünk megfelelő ismerete különösen fontos, mert a mi nyelvünk gyökeresen különbözik a többi nyelvtől; egyedülálló, legősibb és legtekélyesebb nyelve a világnak, amely híres könyörtelen logikájáról, szuggesztivitásáról, láttató erejéről, érzékletességéről.

A párizsi Sorbonne nyelvészei nagy teljesítményű számítógépekkel összehasonlításokat végeztek a világ kis és nagy, élő és holt nyelvei közt abból a szempontból, mely nyelv őrzött meg legtöbbet az ősműveltség nyelvelemből, alapszavakból, szógyökökből. Eredményük szerint a mai angol 4, a latin 5, a tibeti szanszkrit 12, az őstörök 26 és a mai magyar nyelv 68% ősi nyelvelemet tartalmaz. A bibliai Teremtéstörténet szerint „az egész földnek ugyanaz volt a nyelve és ugyanazok voltak a szavai” (Ter. Könyve 1–11) a bábéli nyelvzavarig. Ezt az ősnylevet tehát a magyar nyelv őrizte meg a leghívebben mind a mai napig. Fontos tehát, hogy kutassuk eredetét, hasonlóságát a legősibb nyelvekhez.

Gosztonyi Kálmán, a Sorbonne nyelvésztanára a sumér nyelv 53 legfontosabb nyelvtani sajátosságából 51-et talált meg a magyarban is.

Henry C. Rawlinson (1853) angol katonatiszt, a görög-latin, perzsa, arab nyelvet tanult orientalista, a sumér ékíratos táblák egyik első megfejtője, Rónai Jácint püspök barátja segítségével tudta értelmezni a táblák rengeteg magyar hangzású szavát, mondatát.

Giuseppe Mezzofanti (1774–1849) bíboros, a nyelvtudományok legnagyobb tudósa, aki élete vége felé ötvennyolc nyelven írt és százhárom nyelven beszélt, ismerve minden hangányalatot és nyelvjárást, a következőket felelte mosolyogva, amikor megkérdezték tőle, melyik nyelvet tartja a legszebbnek: „... az emberi gondolat, érzelmek közvetítésére szolgáló nyelvek közül egy kevéssé ismert nyelv, a magyar az, amely a legkifejezőbb.” Egy osztrák költőnek pedig ezt mondta: „Tudja melyik nyelvet tartom az olasz és a görög után, minden más nyelv előtt leginkább dallamosnak és a verselés szempontjából a leginkább fejlődésre képesnek? A magyart. Úgyjelen, egy feltündöklő költő lángész még igazolni fogja nézetemet. A magyarok, úgy látszik, maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában...”

A következő idézet is Mezzofantitól származik: „Tudják-e, melyik az a nyelv, amelyet konstruktív képessége és ritmusának harmóniája miatt az összes többi elé, a göröggel és latinnal egy sorba helyezek? A magyar...” (1836)

Henry John Temple Palmerston (1784–1865) angol politikus (magyarorszá-

gi angol nagykövet 1848-ban) a magyarok szeretetéről éppen nem híres diplomata véleménye: „... a Habsburgok keleti birtokán élő magyar nép ... nemcsak kontinensünk egyik legerősebb államát alkotta évszázadokon át, de valami általunk nem ismert nagyon ősi műveltséggel a környező népeket és országokat századokon át teljes tiszteletadásra tudta kényszeríteni. Népi nyelvük rendkívül kifejező és a dalaik ősibbek, szebbek, kifejezőbbek a mieinknél.”

A szikrázó tehetségű angol írófejedeleml, *George Bernard Shaw* (1856–1950) komolyan tanulmányozta a magyar nyelvet, és egy rádiós nyilatkozatában így panaszkodott: „Őszintén mondom, az anyanyelvemen nagyon sokszor képtelen vagyok érzéseimet és gondolataimat teljes pontossággal visszaadni. Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőteljű duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit.”

A külföldi nyelvészek, tudósok véleménye után álljon itt *Teller Ede* atomfizikus, a „hidrogénbomba atyja” megnyilatkozása, melyet halála előtt pár évvel Pakson mondott: „a magyar világosabb módja a beszédnek, mint más nyelv. Felfedezéseim közül arra a felfedezésemre vagyok a legbüszkébb, hogy csupán egy nyelv van, a magyar.”

A magyar nyelv ősi voltának alátámasztására érdemes érdekességeként megemlíteni, hogy a Bibliában sorjáznak a magyar szavak, nevek. Például *Aba*, *Ámos*, *Arad*, *Árpád*, *Béla*, *Dalajás*, *Éber*, *Eper*, *Ér*, *Erdei*, *Gál*, *Gáth*, *Húr*, *Hús*, *Jósafa*, *Juta*, *Kácor*, *Kádár*, *Kállai*, *Kedes*, *Kenéz*, *Kászi-fia*, *Keszed*, *Kis*, *Kóc*, *Kúc*, *Kút*, *Lúd*, *Más*, *Moholi*, *Pára*, *Percec*, *Sallai*, *Sárai*, *Sáros*, *Szabad*, *Szalka*, *Szárai*, *Széled*, *Szemes*, *Szin*, *Só*, *Sófai*, *Súr*, *Tábor*, *Tél-Harsa*, *Torma*, *Úr*, *Uri* stb. Tessék csak felütni a Bibliát!

Ősi nyelvünk azonban minden barbár támadás ellenére él még, csonkítatlanul. Vigyázzunk rá! Az emberiség legnagyobb szellemi kincse ez, s a régi idők kincsei között egyedülálló abban, hogy élő!

Összeállította:

Fekete Zsuzsanna

Három falu nyeregbe pattant

(Képes beszámolóink a 8–9. oldalon)